

**KANCELARIA
SENATU**

BIURO LEGISLACYJNE

Warszawa, dnia 5 kwietnia 2019 r.

**Opinia do ustawy o zmianie ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym oraz
niektórych innych ustaw (druk nr 1121)**

I. Cel i przedmiot ustawy

Ustawa o zmianie ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym oraz niektórych innych ustaw zmierza do zapewnienia warunków umożliwiających bezpośrednie stosowanie w krajowym porządku prawnym przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2402 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie ustanowienia ogólnych ram dla sekurytyzacji oraz utworzenia szczególnych ram dla prostych, przejrzystych i standardowych sekurytyzacji. Rozporządzenie weszło w życie w dniu 17 stycznia 2018 r., a jego przepisy powinny być stosowane od 1 stycznia 2019 r.

Rozporządzenie 2017/2402 określa zasady dokonywania wszelkiego rodzaju sekurytyzacji, czyli transakcji lub programów, w wyniku których ryzyko kredytowe związane z ekspozycją lub pulą ekspozycji ulega podziałowi na transze. Reguluje ono w szczególności wymogi wobec podmiotów uczestniczących w procesach sekurytyzacji, dopuszczalne limity inwestycji w pozycje sekurytyzacyjne dla klientów detalicznych, a ponadto ustanawia szczególne ramy dla prostej, przejrzystej i standardowej sekurytyzacji (simple, transparent, standardised – „STS”), która zgodnie z założeniem prawodawcy unijnego, powinna sprzyjać minimalizowaniu ryzyka występującego w przypadku złożonych rodzajów sekurytyzacji.

W ustawie wskazano Komisję Nadzoru Finansowego, jako organ właściwy w zakresie nadzoru, przestrzegania i egzekwowania przepisów rozporządzenia 2017/2402, posiadający

uprawnienia do nakładania sankcji administracyjnych za naruszenia tych przepisów, w tym publikowania informacji o nałożonych sankcjach.

Na podstawie art. 3d–3g dodawanych do ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym, Komisja będzie przeprowadzać kontrolę działalności podmiotów obowiązanych do przestrzegania przepisów rozporządzenia 2017/2402.

Czynności kontrolne będą wykonywane przez pracowników Urzędu Komisji po okazaniu legitymacji służbowej oraz doręczeniu upoważnienia wydanego przez Przewodniczącą Komisji lub upoważnioną przez niego osobę.

W toku kontroli pracownicy Urzędu Komisji uzyskają uprawnienia w zakresie:

- wstępu do pomieszczeń kontrolowanego podmiotu,
- swobodnego dostępu do środków łączności oraz, w miarę możliwości, do oddzielnego pomieszczenia biurowego,
- żądania od kontrolowanego podmiotu lub od osoby przez niego upoważnionej udzielenia ustnych lub pisemnych wyjaśnień związanych z przedmiotem kontroli,
- wglądu do dokumentów związanych z przedmiotem kontroli, w szczególności dokumentów finansowych, księgowych, handlowych, akt postępowań prowadzonych na podstawie właściwych przepisów prawa, ksiąg, ewidencji, dokumentów wewnętrznych, w tym regulaminów oraz instrukcji, dotyczących działalności kontrolowanego podmiotu, oraz żądania sporządzenia, na koszt kontrolowanego podmiotu, kopii i odpisów tych dokumentów oraz wyciągów z nich, w zakresie niezbędnym do prawidłowego przeprowadzenia i zakończenia kontroli;
- żądania od kontrolowanego podmiotu poświadczenia za zgodność z oryginałem pozyskiwanych od niego dokumentów;
- wglądu do danych zawartych w systemie informatycznym, oraz żądania sporządzenia, na koszt kontrolowanego podmiotu, kopii tych danych.

W przypadku naruszenia obowiązków określonych w rozporządzeniu 2017/2402, Komisja będzie uprawniona, w drodze decyzji:

- nakazać osobie fizycznej, osobie prawnej lub jednostce organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej zaprzestanie danego zachowania oraz powstrzymanie się od takiego zachowania w przyszłości,
- wystąpić do właściwego organu jednostki specjalnego przeznaczenia do celów sekurytyzacji, jednostki inicjującej lub jednostki sponsorującej z wnioskiem o

odwołanie członka zarządu tych jednostek odpowiedzialnego za naruszenie obowiązków;

- zawiesić w wykonywaniu czynności członka zarządu jednostki specjalnego przeznaczenia do celów sekurytyzacji, jednostki inicjującej lub jednostki sponsorującej, odpowiedzialnego za naruszenie, do czasu podjęcia uchwały w sprawie wniosku o jego odwołanie;
- zakazać osobie odpowiedzialnej za naruszenie pełnienia funkcji członka zarządu lub funkcji kierowniczych w jednostkach specjalnego przeznaczenia do celów sekurytyzacji, jednostkach inicjujących lub jednostkach sponsorujących przez okres nie krótszy niż miesiąc i nie dłuższy niż rok;
- nałożyć karę pieniężną do wysokości nieprzekraczającej:
 - a) w przypadku osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej, kwoty 20 869 500 zł lub 10% przychodów netto ze sprzedaży towarów i usług oraz operacji finansowych, a w przypadku zakładu ubezpieczeń – 10% składki przypisanej brutto, wykazanych w ostatnim sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy, zatwierdzonym przez organ zatwierdzający, albo dwukrotności kwoty korzyści uzyskanych lub strat unikniętych w wyniku naruszenia – w przypadku gdy jest możliwe ich ustalenie,
 - b) w przypadku osoby fizycznej, kwoty 20 869 500 zł, albo dwukrotności kwoty korzyści uzyskanych lub strat unikniętych w wyniku naruszenia – w przypadku gdy jest możliwe ich ustalenie.

W przypadku wydania decyzji o nałożeniu sankcji w związku z naruszeniem obowiązków określonych w rozporządzeniu 2017/2402 lub dokonaniem wprowadzającego w błąd zgłoszenia na podstawie tego rozporządzenia, Komisja przekaze do publicznej wiadomości informację o treści rozstrzygnięcia ostatecznej decyzji oraz rodzaju i charakterze naruszenia, imieniu i nazwisku osoby fizycznej lub firmie (nazwie) podmiotu, na które została nałożona sankcja.

Na podstawie art. 10b ust. 1a Prawa bankowego, Komisja Nadzoru Finansowego będzie mogła podać do publicznej wiadomości informację o nałożeniu na bank sankcji administracyjnej przed uprawomocnieniem się decyzji nakładającej tę sankcję, jeśli będzie to służyło zapewnieniu prawidłowego funkcjonowania rynku finansowego, jego stabilności,

bezpieczeństwu oraz przejrzystości, a także zapewnieniu ochrony interesów uczestników tego rynku.

II. Przebieg prac legislacyjnych

Ustawa uchwalona przez Sejm na 78 posiedzeniu w dniu 15 marca br. pochodziła z przedłożenia rządowego (druk sejmowy nr 3205, wpłynął do Marszałka Sejmu w dniu 6 lutego 2019 r.). Projekt ustawy skierowany został do I czytania w Komisji Finansów Publicznych. Posłowie przyjęli dwie poprawki zgłoszone do projektu w II czytaniu.

Za przyjęciem ustawy głosowało 419 posłów, przy 1 głosie przeciw i braku głosów wstrzymujących się.

III. Uwagi szczegółowe

Zgodnie z art. 10b ust. 1a Prawa bankowego (art. 2 pkt 2 lit. a noweli), Komisja Nadzoru Finansowego będzie mogła podać do publicznej wiadomości informację o nałożeniu na bank sankcji administracyjnej przed uprawomocnieniem się decyzji nakładającej tą sankcję, w tym o rodzaju i charakterze naruszenia przepisów prawa, wraz ze wskazaniem:

- 1) imienia i nazwiska osoby lub nazwy (firmy) podmiotu,
- 2) że decyzja nakładająca sankcję nie jest prawomocna,
- 3) czy strona złożyła wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy albo skargę do sądu administracyjnego

– mając na uwadze cele, o których mowa w art. 2 ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (m.in. jeśli będzie to służyło zapewnieniu prawidłowego funkcjonowania rynku finansowego, jego stabilności, bezpieczeństwu oraz przejrzystości, a także zapewnieniu ochrony interesów uczestników tego rynku).

W dotychczasowym stanie prawnym Komisja Nadzoru Finansowego jest obowiązana podać do publicznej wiadomości informację o nałożeniu każdej prawomocnej sankcji administracyjnej (art. 10b ust. 1 Prawa bankowego).

Informacje o nałożeniu prawomocnej sankcji administracyjnej są zamieszczane na stronie internetowej Komisji Nadzoru Finansowego na okres 5 lat, licząc od dnia jej zamieszczenia. Taką samą zasadę przyjęto w odniesieniu do informacji o nałożeniu na bank

sankcji administracyjnej przed uprawomocnieniem się decyzji nakładającej tę sankcję (zmieniony art. 10b ust. 2 Prawa bankowego).

Zważywszy, że przepis o publikowaniu informacji o nałożeniu na bank nieprawomocnej sankcji administracyjnej pozostawia decyzję o takiej publikacji uznaniu Komisji Nadzoru Finansowego, może on podlegać ocenie co do jego zgodności z zasadą równości, o której mowa w art. 32 Konstytucji. Komisja bowiem zdecyduje, wobec których banków nieprawomocnie ukaranych sankcją administracyjną, zastosować dodatkową represję w postaci publikacji informacji o karze.

W związku z tym warto rozważyć, czy ustawa nie powinna co najmniej przewidzieć, iż w sytuacji, o której mowa w art. 10b ust. 1a, KNF niezwłocznie informuje również o wydaniu rozstrzygnięcia uchylającego decyzję w sprawie nałożenia danej sankcji administracyjnej (w razie utrzymania w mocy decyzji o nałożeniu kary, stosowna informacja zostanie opublikowana na podstawie art. 10b ust. 1 Prawa bankowego).

W przeciwnym razie informacja o nieprawomocnym ukaraniu sankcją administracyjną będzie figurowała na stronie KNF przez 5 lat, bez względu na ostateczny efekt toczącego się w tej sprawie postępowania administracyjnego lub sądownoadministracyjnego.

III. Poprawka redakcyjna

w art. 8 wyrazy „informacje o nałożeniu sankcji administracyjnej, o których mowa” zastępuje się wyrazami „informację o nałożeniu sankcji administracyjnej, o której mowa”.

Maciej Telec

Główny legislator